

आत्मस्वरूपप्राप्तौ “आत्मलाभात्परोलाभो नास्तीति मुनयो विदुः” पुरा० “आत्मलाभपरिणामनिरोधैः” किरा० ।

आत्मलोक पु० आत्मैव लोकः प्रकाशः । स्वप्रकाशे आत्मनि । आत्मलोमन् न० ६त० । सुखजाते लोमभेदे १ श्लशुणि(दाडि) २ आत्मलोममात्रे च ।

आत्मवत् ति० आत्मा चित्तं वश्यतयाऽस्यस्य सत्पुं सस्य वः स्त्रियां ङीप् । १ वश्यचित्ते । “उद्यादिष्विवर्तितमनसः सत्त्वमुच्यते । आत्मवान् सत्त्ववानुक्तं इत्युत्पलमालोक्ते २ निर्विकारचित्ते च “प्रकृतिष्वात्मजमात्मवत्तया” रघुः “तस्मादस्मिन् सदा युक्तो नित्यं स्यादात्मवान् द्विजः” । “गृहे गुरावरण्ये वा निवसन्नात्मवान् द्विजः” “पूर्वं पूर्वं गुरुतरं विद्यात् व्यसनमात्मवान्” “ब्रह्महत्याकृतं पापं व्यापोहत्यात्मवत्तया” इति च मनुः । “न त्वामेव विधो- भावः स्पृष्टमर्हति मानद ! । आत्मवन्ममिव व्याधिः पुरुषं वृद्धसेविनम्” भा० व० प० २७६ अ० । आत्मा प्रकाशय- तथा विद्यतेऽस्य । आत्मप्रकाशके ३ शास्त्रे “सुतमाविष्कृत- मात्मवत् त्वया” रघुः । आत्मना तुल्या क्रिया वर्ति । ४ आत्म- तुल्याक्रियायाम् अव्य० । “आत्मवन्मन्यते जगत्” इति नीतिः “माटवत् परदारेषु परद्रव्येषु लोड्रवत् । आत्मवत् सर्वभूतेषु यः पश्यति स पण्डित” इति चाणक्यः ।

आत्मवश क्रि० आत्मनोवश आयसतात् । आत्माधीने । “यद्यदात्मवशं तु स्वासतत् सेवेत यत्नतः” “सर्वं परवशं दुःखं सर्वमात्मवशं सुखम्” इति च मनुः ।

आत्मवश्य ति० आत्मा मनो वश्योयस्य । वशीभूतमनस्के “आ- त्मवश्योविधेयात्मा प्रसादमधिगच्छति” गीता २ आत्मनो- वश्ये च ।

आत्मविक्रय पु० ६त० । स्वदेहविक्रये । स च “गोबधोऽयाज्य- संयाज्यपारदार्यात्मविक्रय” इति मनुक्तेरुपपातकभेदः ।

आत्मविद् ति० आत्मानं यथार्थरूपेण वेत्ति विद-क्तिप् ६त० । आत्मस्वरूपाभिन्ने “आत्मविदोजनाः” आत्म शब्दे उदा० “अधीयन्नात्मविद्विद्याम्” भट्टिः “तरति शोकमात्मवित्” श्रुतिः “ध्यानयोगमुपागस्य प्रसन्नमतयः सदा । सुखोप चयमव्यक्तं प्रविशन्त्यात्मवित्तसाः” भा० आश्व० प० ५१ अ० । आत्मानं स्वप्नं वेत्ति क्तिप् । २ स्वप्नं ज्ञातरि “य इहा- त्मविदो विपन्नमध्ये” माघः ।

आत्मविद्या स्त्री आत्मनोविद्या । आत्मनो यथास्वरूपावेदक- विद्यायाम् “आन्विचिकी ज्ञात्मविद्यां वार्त्तारम्भांश्च लोकेतः” मनुः । “आत्मविद्या च पौरुषी धर्मशा-

स्त्रात्मिका तथा” नन्दिपु० सा च उपनिषद्रूपा तदुप- कारिशारीकविद्या च । तद्विद्यासाधने २ शास्त्रे च ।

आत्मवीर ति० आत्मा प्राणः वीरइव यस्य । १ विशिष्टबलयुक्ते २ श्यालके ३ पुत्रे विदूषके च पु० मेदिनिः ।

आत्मवृत्ति स्त्री आत्मनोवृत्तिः । १ आत्मनोवर्त्तनोपाये । आत्मनि वृत्तिः स्थितिर्यस्य । २ स्ववृत्तौ पदार्थे ति० ।

आत्मशक्ति स्त्री ६त० । आत्मासुरूपसामर्थ्ये । “दैवं निहृत्य कुरु पौरुषमात्मशक्त्या” नीतिः शक्तिश्च कार्यजननासुरूपः सामर्थ्यभेदः सा च देहप्राणादिनिष्ठा । आत्मनः परमात्म- नो जगज्जननशक्तौ २ सायायाच्च “देवात्मशक्तिं स्वगुणैर्निगूढाम्” श्रुतिः । [य्याम् राजनि० ।

आत्मशल्या स्त्री आत्मा स्वरूपं शल्यमिव यस्याः । शताव- आत्मशुद्धि स्त्री आत्मनः देहस्य मनसो वा शुद्धिः । १ देह- शुद्धौ २ चित्तशुद्धौ च शुद्धिश्च अशुद्धिशब्दे व्याख्याता ।

आत्मस्त्राघा स्त्री ६त० । आत्मनोऽसत्यगुणाविष्कारणे गर्वभेदे “आत्मस्त्राघा विवर्जितः” महापुरुषलक्षणम् ।

आत्मसंयम पु० आत्मनो मनसः संयमः । चित्तसंयमने “आत्मसंयमयोगान्नौ जुहति ज्ञानदीपिते” गीता ।

आत्मससुङ्गव पु० आत्मा देहोमनः परमात्मावा ससुङ्गवोऽस्य । १ पुत्रे “हतान्निहन्तेह नरर्षभेण वयं सुरेशात्मससुङ्गवेन” भा० द्रो० प० ११८ अ० । २ मनोभवे कामे च पु० ३ मनो- जन्ये सुखादौ ति० ४ कन्यायां ५ बुद्धौ च स्त्री परमात्मस- म्भूते ईआकाशादौ ति० । ७ चतुर्मुखे ऽशिवे ८ निष्णौ ९० परमात्मनि च पु० ।

आत्मसम्भव पु० सम्भवत्यस्मात् सम्+भू-अपादाने अप् आत्मा सम्भवो यस्य । तनूजे १ पुत्रे । “एवमात्तरतिरात्मसम्भवान् तान् निवेश्य चतुरोऽपि तत्र सः” । “चकार नाम्ना रघु- रात्मसंभवम्” “तदात्मसम्भवं राज्ये मन्त्रिवृद्धाः समादधुः” इति च रघुः २ मनोजन्ये ति० ३ कामे सुखादौ पु० ४ कन्यायां ५ बुद्धौ च स्त्री । ईआकाशादौ ७ भूते ति० । “तस्माद्वा एतस्मादात्मनः आकाशः सम्भूत आकाशाद्वायुर्वायोरग्नि- रग्नेरापः अद्भ्यः पृथिवीति” श्रुत्युक्तेस्तेषां तथात्वम् आत्मसंभूतादयोऽप्यत्र । आत्मा परमात्मा सम्भवोऽस्य । ७ चतुर्मुखे पु० आत्मना सम्भवति अच् । ऽशिवे ८ निष्णौ ९० परमात्मनि च पु० ।

आत्मसाक्षिन् ति० आत्मनः बुद्धिवृत्तेः साक्षी प्रकाशकः । वेदान्तादिमतसिद्धे बुद्धिवृद्धिप्रकाशके चैतन्ये ।

आत्मसात् अव्य० कात्स्न्येनात्मनोऽधीनो भवति सम्पद्यते